

bedsmændene i forbindelse med publikationer i euro-valgkampen.

Den diskussion havde vi, og i den forbindelse udtalte hr. Anders Fogh Rasmussen, at han var korrekt citeret i Politiken dagen forinden, hvor han støttede de her eksperter, som råbte vagt i gevær.

Det, der så er mit spørgsmål til fru Ulla Tørnæs nu, er: Når man nu stadig væk bakker op bag den linje, hvad jeg altså er meget, meget glad for, hvordan kommer vi så videre konkret? For vi bliver nødt til om ikke andet så som afslutning på debatten i dag at finde en eller anden form, vi får det her bearbejdet på, så der kommer noget ud i den anden ende og ikke bare får lov til at dalre derudad.

Der er fremsat to forslag til vedtagelse. Jeg kan nævne, at Dansk Folkeparti vælger at støtte dem begge. Men vi er også meget indstillet på, om man kan finde en, ja, jeg havde nær sagt tredje vej, det skal vi jo passe på med – men en anden måde at gøre det på. Men jeg synes bare, det er væsentligt, at debatten munder ud i et slutresultat.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg vil bare for en sikkerheds skyld spørge fru Ulla Tørnæs, om det er rigtigt forstået, at Venstre er imod, at regeringen – Økonomiministeriet – udsender en pjecce som den her, altså den der med Hvad er den store forskel omkring euroen, som Økonomiministeriet udsendte. Det er ikke et ministerium, der skal udsende sådan en pjecce. Er det ikke korrekt opfattet, at det mener også Venstre? Det er et parti eller en organisation, der skal udsende sådanne pjeccer.

Og det samme gælder for regeringens »Om fremtidens mønt«, som Udenrigsministeriet, Økonomiministeriet står bag: Er det ikke at infiltrere embedsværket og lade dem lægge navn til noget, som hører til ovre i det partipolitiske regi?

Så vil jeg spørge som de andre, der har været oppe, på baggrund af fru Ulla Tørnæs' tale: Hvad er konklusionen? Fru Ulla Tørnæs sagde jo, at man var klar til at præcisere det. Kan man så støtte nogle af disse forslag til vedtagelse, som er fremsat?

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Lad mig sige til fru Pernille Blach Hansen: Jeg tror kun, at det er fru Pernille Blach Hansen, der

har en så ideel opfattelse af resultatet af folkehøringerne, som der gives udtryk for her. Hvis man åbner aviser, hvis man læser, hvad folk skriver om præcis folkehøringerne, så er der den opfattelse, som jeg gav udtryk for her på Folketingets talerstol, nemlig at det var ren markedsføring af Socialdemokratiets politik og intet andet.

Der er også flere citater i medierne af fru Pernille Blach Hansen selv, der siger, at nu skal vi ud og tale med vælgerne i øjenhøjde. Det handler altså om at markedsføre fru Pernille Blach Hansen og Socialdemokratiet. Det er den gængse opfattelse af resultatet af regeringens folkehøring.

Hr. Thulesen Dahl spørger: Hvordan kommer vi videre? Skal vi gå en tredje vej? Jamen det er da muligt. Det korte af det lange er, at vi i Venstre gerne ser en præcisering af, hvilke retningslinjer der skal gælde for samspillet mellem centraladministrationen og regeringens medlemmer.

Til hr. Dahlgaard vil jeg sige, at vi for så vidt er helt enige i det indhold, de pågældende pjeccer har, som hr. Frank Dahlgaard fremviste her fra Folketingets talerstol. Og som vi sagde tilbage i, nu erindrer jeg ikke, om det var i august eller september, så havde vi sådan set gerne set, at de pjeccer var blevet udgivet for partimidler, fordi regeringen med udgivelsen af pjecerne sådan set gav hr. Frank Dahlgaard en platform for en meget, meget negativ debat. Så derfor havde vi gerne været hele den diskussion foruden.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Da fru Ulla Tørnæs jo nu har vist, at hun kender partiet Venstres historie og danmarkshistorien med hensyn til, hvem den første var, der blev ansat, vil jeg godt have, at fru Ulla Tørnæs forholder sig til, om ikke det i virkeligheden er den allerallerførste. Det var, da de uskyldsrøne blev ramt på det tidspunkt, altså da den daværende statsminister ansatte et partimedlem som informationsmedarbejder. Det var noget nyt. Det var aldrig sket før. Det var uden om de normale kanaler.

Men det er den ene diskussion, og det er også det, en række af fru Ulla Tørnæs' eksempler går på, nemlig at man ansætter såkaldte partikammerater.

Det andet er jo så at bruge embedsapparatet. Jeg synes, at det i virkeligheden er det mere interessante, for det første kan man jo se, og jeg sy-